

Förordning om värdepapperisering

2015/16:FPM11

Finansdepartementet

2015-11-04

Dokumentbeteckning

KOM (2015) 472

Förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om gemensamma regler för värdepapperisering och om inrättandet av ett europeiskt ramverk för enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering samt om ändring av direktiven 2009/65/EG, 2009/138/EG, 2011/61/EU och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 648/2012

Sammanfattning

Förslaget är ett av de första lagstiftningsinitiativen inom ramen för kapitalmarknadsunionen och syftar till att stärka den europeiska kapitalmarknadens förmåga att allokera kapital till den reala ekonomin (2014/15:FPM21).

Förordningens målsättning är att återställa marknadens förtroende för värdepapperisering genom att öka dess transparens och standardisering. Ett väl utformat ramverk för värdepapperisering underlättar integreringen av EU:s finansmarknader samtidigt som det bidrar till att diversifiera finansieringskällorna och frigöra kapital. På så sätt underlättar förordningen för kreditinstitut och långivare att låna ut pengar till hushåll och företag. Genom riskspridning till en bredare skara institutionella investerare verkar förordningen som en effektiv finansieringsmekanism för mer långsiktiga investerare. Samtidigt syftar förordningen till att investerare noggrant ska granska värdepapper före ett köp, så kallad due diligence. Utebliven eller undermåligt genomförd due diligence var ett av många misstag som föranledde finanskrisen 2008.

Regeringen är positiv till arbetet med att stärka den inre marknaden, främja gränsöverskridande finansiering och samtidigt minska företagens ensidiga beroende av bankfinansiering. Regeringen ställer sig därför i huvudsakpositiv till förordningsförslaget om ett nytt EU-baserat ramverk för

Kommissionen presenterade förslaget den 30 september 2015.

1 Förslaget

1.1 Ärendets bakgrund

Efter finanskrisen togs flera initiativ för att stärka förtroendet för att värdepapperisera. Detta gjordes bland annat genom högre kapitalkrav, krav på investerarna att genomföra due diligence före köp, samt krav på att utställaren ska behålla en del av risken för att förebygga att värdepapperiserade produkter enbart skapades för att säljas vidare till investerare (s.k. *originate-to-distribute*). Målsättningen var framförallt att likrikta incitament mellan intressenter samt reducera risker genom bl.a. ökad riskdelning för utställare och högre kapitalkrav. Detta ledde till en striktare reglering vilket då ansågs nödvändigt för att säkra den finansiella stabiliteten.

I motsats till den amerikanska värdepapperiseringsmarknaden har den europeiska marknaden inte återhämtat sig efter krisen trots att den stod emot krisen bättre än den amerikanska och att de realiserade förlusterna på den europeiska marknaden var förhållandevis små.¹

Kommissionen vill genom denna förordning skapa ett ramverk för enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering i syfte att återställa förtroendet för denna marknad. Tanken är att mer tillgänglig och enhetlig information till investerare underlättar utfärdandet av värdepapperiserade produkter, främjar likviditet och förenklar för institutionella investerare att genomföra korrekta investeringsanalyser.

Förordningen utgår från det befintliga arbetet som i huvudsak pågår hos Europeiska Bankmyndigheten (EBA), Basel Committee on Banking Supervision (BCBS) och International Organization of Securities Commissions (IOSCO) i dessa frågor. En av de stora frågorna är hur värdepapperiserade instrument ska behandlas i kapital- och likviditetstäckningen hos banker och försäkringsbolag. I juni 2015 fastställde

¹ Amerikanska värdepapperiseringsinstrument med AAA-kreditvärdering och med privata hypotekslån som säkerhet kunde nå en andel fallissemang på 16 % i fråga om subprime, och även 3 % för prime-lån. Inom EU nådde däremot aldrig andelen fallissemang för hypoteksbaserade värdepapperiseringar över nivån 0,1 %. Skillnaden är ännu mer slående för hypotekslånebaserade instrument med kreditvärdering BBB, där andelen fallissemang kulminerade på 62 % (subprime) respektive 46 % (prime) i USA, medan motsvarande andel för EU-produkter aldrig nådde över 0,2 %.

EBA att enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering bör få en förmånligare hantering genom bl.a. lättnader i kapitalkraven, jämfört med vanlig värdepapperisering.²

2015/16:FPM11

Värdepapperisering var en central del i kommissionens grönbok om skuggbanksektorn (2011/12:FPM136) som presenterades den 19 mars 2012, kommissionens grönbok om långsiktig finansiering av den europeiska ekonomin (2012/13:FPM93) som presenterades den 25 mars 2013 samt kommissionens grönbok om bildandet av en kapitalmarkandsunion (2014/15:FPM21) som antogs 18 februari 2015.

Kommissionens förslag till förordning om enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering presenterades den 30 september 2015.

1.2 Förslagets innehåll

Förslaget har två huvuddelar. Den första delen innebär en generell reglering för allmän värdepapperisering och den andra delen är ett ramverk som reglerar krav för standardiserad, transparent och enkel värdepapperisering (s.k. STS från engelskans *simple, transparent and standardised*).

1.2.1 Förslagets omfattning

Förslaget är en förordning och tillämpas därför direkt i alla medlemsstater. Förordningen kommer att beröra alla institutioner som ställer ut eller investerar i värdepapperiserade tillgångar.

1.2.2 Allmänt

Europeiska centralbanken och Bank of England har studerat marknadens effektivitet och menar att återupplivandet av marknader för värdepapperisering kan öka finansmarknadens effektivitet och bidra till att undanröja hinder för en ekonomisk återhämtning. Detta kan minska barriärerna och göra värdepapperisering mer attraktivt för institutionella investerare som t.ex. pensionsfonder och försäkringsbolag.

Målsättningen med reglerverket är att differentiera kapitalkraven för värdepapperiserade tillgångar, och tillåta lägre krav för enklare och mer transparenta värdepapperiseringar: STS-värdepapperiseringar. Kommissionen har redan initierat processen för differentierad behandling av olika värdepapperiseringar genom särskilda tillsynskrav för försäkringsbolag (Solvens II) och likvidietskrav för banker (Liquidity Coverage Ratio).

² EBA report on qualifying securitization, 2015.

En ny marknad för STS-stämplade värdepapper skulle stödja ökade investeringar och bidra till bättre riskspridning inom EU, enligt kommissionen. I syfte att uppnå en välfungerande marknad för värdepapperisering får dock inte kostnaderna för institutionella investerare bli för höga.

1.2.3 Generella krav på institut som ställer ut värdepapperiseringar

De generella kraven på allmän värdepapperisering som föreslås i förordningsförslaget kan delas in i tre delar:

- Krav på investeraren att uppvisa tillbörlig aktsamhet (due diligence)
- Krav på utställaren, det medverkande institutet eller den ursprungliga långgivaren att behålla en egen ägarandel och därigenom ha kvar en del av risken (*"skin in the game"*)
- Krav på transparens

1.2.3.1 Regler om tillbörlig aktsamhet för investerare

Värdepapperisering uppfattas ofta som intransparenta och svårbergripliga finansiella produkter. Det kan medföra högre risker än vad andra finansieringsinstrument generellt sett har. Därför bör institutionella investerarna omfattas av bestämmelser om tillbörlig aktsamhet (due diligence).

De nu gällande bestämmelserna finns i kapitalkravsförordningen, den delegerade rättsakten till Solvens II och kommissionens delegerade förordning nr 231/2013 (förordningen om förvaltare av alternativa investeringsfonder). Dessa bestämmelser kommer att upphävas och ersättas med en artikel som omfattar alla kategorier av reglerade institutionella investerare som bedriver verksamhet inom EU.

För fondföretag (UCITS) har hittills inga bestämmelser om tillbörlig aktsamhet införts. Kommissionen har dock befogenhet att anta sådana bestämmelser enligt artikel 50a i UCITS-direktivet. Detta har emellertid ännu inte skett, eftersom avsikten i stället har varit att låta fondföretagen omfattas av det här initiativet. Det föreliggande förslaget innehåller därför även krav på fondföretag. Dessutom föreslås att tjänstepensionsinstitut ska omfattas av kraven på tillbörlig aktsamhet. Dessa institut har hittills inte omfattats av sådana bestämmelser, men initiativet ligger i linje med det riskhanteringsmål som ingår i förslaget om ändring av tjänstepensionsdirektivet, med målet att skapa ett harmoniserat regelverk för institutionella investerare.

1.2.3.2 *Krav på bibehållande av risk*

Krav på att originatorer (utställare), medverkande institut eller ursprungliga långgivare ska behålla en del av risken (5 %) kopplad till en värdepapperisering på sin egen balansräkning garanterar att det finns en konvergens mellan dessa aktörers intressen och investerarnas. I befintliga sektorlagstiftning (kapitalkravsförordningen, Solvens II-direktivet och förordningen om alternativa investeringsfonder) finns redan sådana krav, där investeraren är skyldig att kontrollera om utställaren, det medverkande institutet eller den ursprungliga långgivaren behållit en del av risken.

Enligt det föreliggande förslaget ska det finnas ett direkt krav på bibehållande av risk och en rapporteringsskyldighet som gäller utställaren, det medverkande institutet eller den ursprungliga långgivaren. Investerare kommer därför att på ett enkelt sätt kunna kontrollera att dessa enheter faktiskt har bibehållit risk. För värdepapperiseringar där t.ex. varken utställaren, det medverkande institutet eller den ursprungliga långgivaren är etablerad i EU kommer den ”indirekta” regeln dock att fortsätta tillämpas fullt ut.

1.2.3.3 *Transparenskrav för värdepapperiseringar*

Förordningsförslaget ska säkerställa att investerare har tillgång till all relevant information kring det enskilda värdepapperiseringsprojektet och att regleringen tillämpas på samtliga sektorer (banker, försäkringsbolag, etc.). I detta sammanhang är det nödvändigt att hitta rätt balans mellan detaljnivån och proportionaliteten i redovisningskraven. De ökade kraven på transparens för underliggande exponeringar möjliggör för investerare att iaktta tillbörlig aktsamhet genom att förstå, bedöma och jämföra värdepapperiseringstransaktioner vid investeringsbeslutet, istället för att förlita sig på tredje part, till exempel ett kreditvärderingsinstitut.

Utställare, medverkande institut och specialföretag bör göra denna information tillgänglig för investerare via standardmallar på en webbplats som uppfyller vissa kriterier på t.ex. datakvalitet och verksamhetskontinuitet. Behöriga myndigheter kommer under alla omständigheter att ansvara för att information finns tillgänglig för investerare och att webbplatsen uppfyller dessa krav. Europeiska värdepappersmyndigheten (Esma) i samarbete med Europeiska bankmyndigheten (Eba) och Europeiska försäkrings- och tjänstepensionsmyndigheten (Eiopa), bör i ett förslag till tekniska standarder specificera de krav som webbplatsen ska uppfylla och vilken information som ska vara tillgänglig för investerare.

Förordningsförslaget omfattar två typer av STS-relaterade krav: ett för värdepapperiseringar med lång löptid och ett annat för värdepapperiseringar med kort löptid (ABCP). Dessa krav är dock i stor utsträckning likartade. Kraven har utarbetats på grundval av befintliga krav i de delegerade akterna om likviditetskvoter och Solvens II, samt Eba-rådgivning och Basel-Iosco-standarderna. Dessa krav kommer att vara tillämpliga på samtliga finansiella sektorer. "STS-standarderna" innebär inte att den berörda värdepapperiseringen är riskfri och är inte en bedömning av kreditrisken, utan att produkten uppfyller ett antal kriterier som främst är kopplade värdepapperiseringens underliggande tillgångar, dess konstruktion och informationskrav kring produkten.

Originatorer och medverkande institut ska vara ansvariga för om en förlust eller skada orsakats av inkorrekt eller missvisande anmälningar enligt de villkor som fastställs i den nationella lagstiftningen. Investerare ska dock fortsatt iaktta tillbörlig aktsamhet, men ska kunna lita på den information som originatorn, det medverkande institutet och specialföretaget tillhandahållit om uppfyllandet av STS-kraven. För att underlätta förfarandet för investerare och originatorer, medverkande institut och specialföretag ska en mall utarbetas av de europeiska tillsynsmyndigheterna för hur STS-bedömningen ska ske.

Ansaret för att dessa kriterier är uppfyllda ligger främst hos originatorer och medverkande institut som ska se till att en STS-värdepapperisering är förenlig med kriterierna innan notifiering sker till Esma.

Kriterierna är uppdelade i tre delar: enkelhet, standardisering och transparens.

1.2.4.1 Enkelhetskrav – äkta värdepapperiseringar

Enligt förordningsförslaget kan bara s.k. äkta (eller *true sale*) värdepapperisering definieras som STS. Vid en sådan äkta värdepapperisering överförs ägandet av eller det faktiska ansvaret för de underliggande exponeringarna till ett specialföretag för värdepapperisering. De underliggande exponeringarna ska ha sitt ursprung i utställarens eller den ursprungliga långgivarens normala verksamhet och bygga på kreditgivningsprinciper som inte är mindre strikta än de som utställaren eller den ursprungliga långgivaren tillämpar för liknande exponeringar som inte blir

föremål för värdepapperisering. Vidare måste säkerhetsmassan (poolen) bestå av homogena tillgångar och får inte bestå av andra värdepapperiseringar.

2015/16:FPM11

En syntetisk värdepapperisering innebär att de underliggande exponeringarna inte överförs från utställaren, utan enbart kreditrisken som är kopplad till de underliggande exponeringarna överförs genom en garanti eller ett derivatkontrakt. Ett sådant arrangemang medför en extra motpartskreditrisk och ytterligare komplexitet, framför allt relaterad till derivatkontraktets innehåll. För tillfället är det därför inte helt klarlagt vilka syntetiska värdepapperiseringar som ska betraktas som STS-värdepapperiseringar och enligt vilka villkor. En specifik grupp av transaktioner för små och medelstora företag som utförts tillsammans med offentliga myndigheter eller offentliga garantier kommer att beviljas undantag för STS-tillsynsbehandling i kapitalkravsförordningen på specifika villkor.

1.2.4.2 Standardiseringskrav – äkta värdepapperiseringar

Utställaren, det medverkande institutet eller den ursprungliga långivaren ska bibehålla minst fem procent av risken. Eventuella referensräntebetalningar för värdepapperiseringens tillgångar och skulder ska grunda sig på de marknadsräntor som normalt sett tillämpas, och alltså inte på komplicerade formler eller derivat. Riktlinjer, förfaranden och kontroller för riskhantering ska vara väl dokumenterade och ska tydligt ange följande:

- (a) Avtalsförpliktelser, uppgifter och skyldigheter för specialföretaget och dess ledning, vilka ska ha erfarenhet av att förvalta lånebetalningarna för de underliggande exponeringarna och, i tillämpliga fall, för förvaltaren och andra tillhandahållare av sidotjänster.
- (b) De processer och skyldigheter som krävs för att säkerställa att förvaltningen av lånebetalningarna inte upphör om specialföretaget fallerar eller blir insolvent.
- (c) Bestämmelser som säkerställer att derivatmotparter, tillhandahållare av likviditet och kontoförande bank ersätts vid fallissemang, insolvens och i tillämpliga fall vissa andra angivna händelser.

Vidare ska transaktionsdokumentationen ange definitioner, korrigerande åtgärder och andra åtgärder vid misskötsel och fallissemang från gäldenärens sida, skuldsanering, efterskänkande av skuld, anstånd, betalningsuppskov, förluster, skuldavskrivning, återvinning och andra åtgärder för tillgångsförvaltning. Dokumentationen ska även tydligt ange prioritetsordningar för betalningar och därmed sammanhängande utlösande händelser, ändringar i prioritetsordningen efter en utlösande händelse samt rapporteringsskyldighet för sådana händelser. Varje ändring av

prioritetsordningen för betalningar ska rapporteras vid den tidpunkt då den inträffar.

2015/16:FPM11

1.2.4.3 Transparens- och informationskrav

Utställaren, det medverkande institutet och specialföretaget för värdepapperisering ska göra tillgänglig för potentiella investerare statisk och dynamisk data om historiken vad gäller fallissemang och förluster, t.ex. data om misskötsel och fallissemang, för exponeringar som är likartade de exponeringar som ska värdepapperiseras. Dessa data ska täcka en period av minst sju år för exponeringar mot andra än hushåll och fem år för exponeringar mot hushåll. Det ska redovisas på vilken grund dessa exponeringar bedömts vara likartade.

Innan de värdepapper som värdepapperiseringen ger upphov till emitteras ska en lämplig och oberoende part göra en extern kontroll av ett urval av de underliggande exponeringarna, vilket även inbegriper en kontroll av att de uppgifter som lämnats för de underliggande exponeringarna är korrekta, varvid tillförlitlighetsgraden ska vara 95 %. Vidare ska utställaren eller det medverkande institutet förse investerarna med en kassaflödesmodell för skulder, både före prissättningen av värdepapperiseringen och därefter på löpande basis.

1.2.5 Tillsyn

Medlemsstaterna ska enligt förordningsförslaget utse behöriga myndigheter på samma sätt som i andra EU-rättsakter på det finansiella området. Medlemsstaterna ska också utse en behörig myndighet för tillsyn av kravet att investerare agerar med tillbörlig aktsamhet. Denna tillsynsmyndighet bör ha de befogenheter som den beviljats enligt relevant finansiell lagstiftning.

Medlemsstaterna bör förse de behöriga myndigheterna med nödvändiga tillsyns- och utredningsbefogenheter samt befogenheter att förelägga sanktioner som vanligtvis är tillgängliga enligt EU-lagstiftningen om finansiella tjänster. Med tanke på värdepapperiseringsmarknadens gränsöverskridande natur är samarbetet mellan behöriga myndigheter och de europeiska tillsynsmyndigheterna av yttersta vikt. Utbyte av information, samarbete i tillsynsverksamhet och undersökningar samt samordnat beslutsfattande är grundläggande krav.

För att säkerställa en konsekvent tolkning och gemensam uppfattning av STS-kraven från behöriga myndigheter bör Eba, Esma och Eiopa samordna de behöriga myndigheternas arbete i samtliga finansiella sektorer, och bedöma praktiska frågor som kan uppstå när det gäller STS-

värdepapperiseringar. De kan särskilt samordna sitt arbete inom ramen för de europeiska tillsynsmyndigheternas gemensamma kommitté. Ett utfrågningsförfarande borde underlätta genomförandet av denna förordning för marknadsaktörer och behöriga myndigheter.

För att säkerställa en trovärdig ansats för STS-värdepapperiseringar har därför vissa specifika regler införts i förslaget. Om en behörig myndighet har belägg för att originatorer, medverkande institut och specialföretag har gjort en felaktig eller missvisande STS-anmälan ska den omedelbart informera Esma, Eba eller Eiopa och behöriga myndigheter i de berörda medlemsstaterna för att diskutera sina resultat. Om de inte kan enas bör en bindande medling äga rum i enlighet med Esma-förordningen.

1.3 Gällande svenska regler och förslagets effekt på dessa

Regler om värdepapperisering styrs idag i lagen (2004:297) om bank- och försäkringsverksamhet, i lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden och i lagen (1936:81) om skuldebrev. Vidare regleras tillsyn idag i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersbolag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (tillsynsförordningen) och i lagen (2014:968) om särskild tillsyn över kreditinstitut och värdepappersbolag.

1.4 Budgetära konsekvenser / Konsekvensanalys

Värdepapperisering i allmänhet och standardiserad, transparent och enkel värdepapperisering i synnerhet bedöms ha inga eller små konsekvenser för den svenska statsbudgeten. En viss förändring med något utökat mandat för tillsynsmyndigheterna kan påverka Finansinspektionens tillsynsroll och dess resursbehov. Sammantaget bedöms konsekvenserna för Finansinspektionens kostnader vara små. Eventuella ekonomiska konsekvenser med anledning av förslaget ska hanteras inom för myndigheten befintliga budgetramar.

I sin konsekvensbedömning anser kommissionen att värdepapperisering kommer att få positiva konsekvenser för den reala ekonomin. För att samhället ska uppnå välbefinnande, hög sysselsättning och tillväxt krävs en effektiv finansmarknad som allokerar kapital från sparande till investeringar. Sedan finanskrisens början har ökad osäkerhet och riskaversion (ovilja att utsätta sig för risk) bidragit till ett försvagat förtroende bland både låntagare och investerare. Detta har hämmat det finansiella systemets effektivitet. I syfte att återskapa en marknad för värdepapperisering är ambitionen att få på plats ett ramverk för värdepapperisering som minimerar strukturella risker och bättre reflekterar underliggande risker. Sådan värdepapperisering som

grundar sig på en enkel, transparent och standardiserad struktur kan enligt kommissionen leda till att bankerna värdepapperiserar mer tillgångar och på så vis ökar möjligheterna för utlåning till bland annat små och medelstora företag. Denna form av värdepapperisering kan medföra/innebära/leda till lättnader i försäkrings- och bankföretags likviditets- och kapitalkrav. Lika viktigt som att små och medelstora företags finansiering gynnas är det att den finansiella stabiliteten upprätthålls. Därför måste tydliga krav ställas på originator, sponsor (när en extern part syndikerar lån från flera originatorer) samt medverkande institut likafullt som på de investerare som avser att köpa värdepappret.

Upprättandet av en sådan marknad bör stödja ökade investeringar och bättre riskspridning inom EU. För att uppnå en välfungerande marknad för värdepapperisering får heller inte kostnaderna för institutionella investerarna bli för höga.

2 Ståndpunkter

2.1 Preliminär svensk ståndpunkt

Regeringen är positiv till arbetet med att stärka den inre marknaden, främja gränsöverskridande finansiering och samtidigt minska företagens ensidiga beroende av bankfinansiering. Regeringen ställer sig därför i huvudsak positiv till förordningsförslaget om ett nytt EU-baserat ramverk för värdepapperisering och för inrättandet av en särskild kategori av enkel, standardiserad och transparent värdepapperisering.

Regeringen anser att förordningsförslagets villkor för enkelhet, standardisering och transparens måste vara tydliga genom att krav ställs på originator, sponsor samt medverkande institut. Från investerarens perspektiv är det viktigt att få korrekt information vid investeringstillfället och sedan löpande informeras om förutsättningarna, i synnerhet om dessa skulle förändras. Samtidigt ska investeraren ha krav på sig att genomföra en grundlig due diligence-analys vid investeringstillfället.

Slutligen är det viktigt att den finansiella stabiliteten värnas. När risker flyttas från kreditinstitutens balansräkningar till andra aktörer på de finansiella marknaderna måste tillsynen noggrant följa utvecklingen och anpassas därefter.

2.2 Medlemsstaternas ståndpunkter

Enligt medlemsstaternas preliminära ståndpunkt ställer de sig positiva till förslaget.

2.3 Institutionernas ståndpunkter

ECB ställer sig positiva till förordningsförslaget. Europaparlamentets ståndpunkt är ännu inte känd.

2.4 Remissinstansernas ståndpunkter

Förslagets innehåll har skickats för synpunkter till berörda intressenter bl.a. Riksbanken, Finansinspektionen, Svenska Bankföreningen, Svenska Riskkapitalföreningen, Svenska Fondhandlareföreningen, Fondbolagensförening och Svensk försäkring.

3 Förslagets förutsättningar

3.1 Rättslig grund och beslutsförfarande

Den rättsliga grunden anges vara artikel 114 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt. Rådet beslutar med kvalificerad majoritet och Europaparlamentet är medbeslutande.

3.2 Subsidiaritets- och proportionalitetsprincipen

I motiveringen till förordningsförslaget gör kommissionen bedömningen att det är förenligt med subsidiaritets- och proportionalitetsprincipen. Kommissionen anför att standardiserade, enhetliga regler rörande värdepapperisering kommer ge en rad positiva resultat, samt att divergerande nationell lagstiftning på samma område skulle göra värdepappersmarknaden mer sårbar och fragmenterad, vilket skulle ha negativa effekter på den enhetliga regelboken (*Single Rule Book*). Värdepapperiserade produkter är en del av EU:s öppna och integrerade finansiella marknader. Om medlemsstaterna skulle implementera dessa internationella normer nationellt skulle det kunna leda till olika tillvägagångssätt, vilket skulle kunna skapa barriärer för gränsöverskridande investerare.

Regeringen delar kommissionens bedömning att det framlagda förslaget är förenligt med subsidiaritets- och proportionalitetsprincipen.

4.1 Fortsatt behandling av ärendet

Det luxemburgska ordförandeskapet har aviserat att målet är att nå en allmän inriktning före utgången av 2015. Rådsarbetsgruppens arbete har redan initierats med ett första mötet den 7 oktober.

4.2 Fackuttryck/termer

Värdepapperisering: Med värdepapperisering avses transaktioner som gör det möjligt för en långivare eller en annan originator för givna tillgångar – oftast ett kreditinstitut – att refinansiera en uppsättning lån eller tillgångar (t.ex. hypotekslån, fordonsleasing, konsumentlån och kortkrediter) genom att omvandla dem till värdepapper. Långivaren eller originatorn skapar då portföljer av lån inom olika riskkategorier, vilka är anpassade efter olika investerares preferenser i avvägningen mellan risk och avkastning. Avkastningen till investerarna kommer från de kassaflöden som genereras av de underliggande lånen. Den här typen av marknader är inte riktade till icke-professionella investerare, t.ex. privatpersoner).

Due diligence: en legal, finansiell och affärsmässig granskning av en verksamhet.

Originator: den ursprungliga långivaren av de underliggande tillgångar som värdepapperiseringen baserar sig på.

Likviditetsfacilitet (Liquidity facility): position i värdepapperisering till följd av ett avtal om att tillhandahålla finansiering för att säkerställa att betalningsströmmar når investerarna i rätt tid.

Position utan kreditvärdering (unrated position): en position i värdepapperisering som inte har någon godtagbar kreditvärdering av ett kreditvärderingsinstitut

Position med kreditvärdering (rated position): en position i värdepapperisering som har en kvalificerad kreditvärdering av ett kreditvärderingsinstitut

Prioriterad värdepapperiseringsposition (senior securitisation position): en position som stöds eller säkras av en första fordran på samtliga underliggande exponeringar, med undantag för belopp som ska betalas enligt räntesats eller valutaderivatinstrument, avgifter eller andra liknande betalningar.

IRB-grupp (IRB pool): en grupp underliggande exponeringar av en typ för vilken institutet har tillstånd att använda internmetoden och kan beräkna riskvägda exponeringsbelopp i enlighet med kapitel 3 för samtliga dessa exponeringar.

Schablonmetodgrupp (Standardised Approach, SA): en grupp underliggande exponeringar för vilka institutet

- (a) inte har tillstånd att använda internmetoden för att beräkna riskvägda exponeringsbelopp i enlighet med kapitel 3,
- (b) inte kan fastställa KIRB
- (c) på annat sätt är förhindrat att använda internmetoden av dess behöriga myndighet,

Kreditförstärkning (credit enhancement): alla arrangemang som ger stöd till en position i värdepapperisering och syftar till att öka sannolikheten för att en sådan värdepapperiseringsposition kommer att återbetalas.

Säkerhetsmarginal (overcollateralisation): varje typ av kreditförstärkning tack vare vilken de underliggande exponeringarna ställs i värde som är högre än värdet av positionerna i värdepapperisering.

STS-värdepapperisering (STS securitisation): en värdepapperisering som uppfyller de krav som anges i kapitel 3 i [värdepapperiseringsförordningen] och de krav som anges i artikel 243.

Program för tillgångsbaserade certifikat (ABCP-program): program för tillgångsbaserade certifikat (ABCP-program) enligt definitionen i artikel 2.7 i [värdepapperiseringsförordningen].

Program för tillgångsbaserade certifikat (ABCP-program): program för tillgångsbaserade certifikat (ABCP-program) enligt definitionen i artikel 2.7 i [värdepapperiseringsförordningen].

Traditionell värdepapperisering: värdepapperisering enligt definitionen i artikel 2.9 i [värdepapperiseringsförordningen]. 2015/16:FPM11

Syntetisk värdepapperisering: syntetisk värdepapperisering enligt definitionen i artikel 2.10 i [värdepapperiseringsförordningen].

Tranche i första-förlustläge (first loss tranche): tranche i första-förlustläge enligt definitionen i artikel 2.18 i [värdepapperiseringsförordningen].